

Karel Kryl, Dachau blues

Kdyz stiny k sobe v touze Inou
tma prohlasi se kouzelnou
a nekde zneji bici
kdyz mesic tepe do mrisky
dva Popelciny orisky
s sedivou holubici
kdyz zvony pulnoc dozvoni
a vratice se rozvoni
zly sen se vraci znovu
jsou dosud v okne strepy skla
a krev jez znova vytryskla
skapava do proslovu
Kdyz uzkost chodi po spickach
jak divka v modrych lodickach
a v bile rozhalence
kdyz promarneno vzkriseni
kdyz most ma pouta leseni
jez krici na milence
kdyz zlato place mosazi
kdyz vzduch se odel do sazi
a prazdnem skvary zeje
zas strach ma ze lzi mozaiku
a za zveraci kazajku
uz nasef farizeje
Zvracime precpani
a mesice se
pocinaji patkem
kricime ze spani
zas desice se
podepsanim radkem
pod hranou odvahou
tkvi pobledlost
jak Pilat ruce myjem
kdyz s chladnou rozvahou
jde posedlost
pak zitrka nedozijem
Kdyz lez je pravdy zarukou
jde volnost s pouty na rukou
a vukol kvetou hroby
kdyz z lasky stal se mourenin?
pak devce poda ruzenin
a zbude bez ozdoby
kdyz zloba zbyva bez lasky?
pak Zidum krade oblazky
a hlasa toleranci
a intelekt kdyz bez duse?
pak podoben je ropuse
ci slepci smecem v tanci!